

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	I Ανακοινώσεις	
	Συμβούλιο	
85/C 136/01	Ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1985 για νέα προσέγγιση στο θέμα της τεχνικής εναρμόνισης και τυποποίησης.....	1
	Επιτροπή	
85/C 136/02	ECU.....	10
85/C 136/03	Απόφαση «επιστημονική συσκευή» — Άδεια ατελείας ως προς τους εισαγωγικούς δασμούς.....	11
85/C 136/04	Απόφαση «επιστημονική συσκευή» — Άρνηση ατελείας ως προς τους εισαγωγικούς δασμούς.....	11
85/C 136/05	Ανακοίνωση της Επιτροπής δάσει του άρθρου 115 της συνθήκης ΕΟΚ.....	11
	Δικαστήριο	
85/C 136/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 1985 στην υπόθεση 89/84 (αίτηση του Cour d'appel του Montpellier για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Fédération nationale des producteurs de vins de table et vins de pays, confédération des associations viticoles de France κλπ. κατά Pierre Rammel κλπ. (<i>Κοινή οργάνωση της αμπελοοικτικής αγοράς — Ανάμιξη ερυθρού επιτραπέζιου οίνου και ερυθρωπού επιτραπέζιου οίνου</i>).....	12
85/C 136/07	Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 1985 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 67/85 R, 68/85 R και 70/85 R: Kwekerij Gebroeders van der Kooy BV και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Ενίσχυση — Καλλιέργεια δενδροκρηπεντικών — Τιμή αερίου</i>).....	12
	II Προπαρασκευαστικές πράξεις	
	Συμβούλιο	
85/C 136/08	Σύμφωνη γνώμη αριθ. 25/85 που έδωσε το Συμβούλιο κατά την 1006η σύνοδό του στις 23 Μαΐου 1985.....	13

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
	III <i>Πληροφορίες</i>	
	Επιτροπή	
85/C 136/09	Προκήρυξη δημοπρασίας για τη μεταπώληση μαλακού σίτου	14
85/C 136/10	Προκήρυξη δημοπρασίας για τη μεταπώληση σκληρού σίτου	14

Ανακοίνωση (στην 3η σελίδα του εξωφύλλου)

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Μαΐου 1985

για νέα προσέγγιση στο θέμα της τεχνικής εναρμόνισης και τυποποίησης

(85/C 136/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ,

σύμφωνα με τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε στις 16 Ιουλίου 1984 όσον αφορά την τυποποίηση (παράρτημα Ι),

τονίζει ότι είναι επείγουσα ανάγκη να δελτιωθεί η παρούσα κατάσταση όσον αφορά τα τεχνικά εμπόδια στις συναλλαγές και τη συνακόλουθη αβεβαιότητα των οικονομικών φορέων,

υπογραμμίζει τη σημασία και τη σκοπιμότητα της νέας προσέγγισης η οποία συνίσταται στον καθορισμό των τεχνικών χαρακτηριστικών των προϊόντων μέσω προτύπων, κατά προτεραιότητα ευρωπαϊκών και, εάν χρειάζεται, σε μεταδατικό στάδιο, εθνικών. Η προσέγγιση αυτή αναπτύσσεται από την Επιτροπή στην ανακοίνωσή της με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 1985, η οποία αποτελεί συνέχεια ορισμένων κατευθύνσεων που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του της 16 Οκτωβρίου 1980 και προέκταση των συμπερασμάτων του Συμβουλίου της 16 Ιουλίου 1984,

αναγνωρίζοντας ότι η νέα προσέγγιση δεν θα έχει αποτελέσματα παρά μόνον εφόσον συμπληρωθεί από κατάλληλη πολιτική για την πιστοποίηση της συμμόρφωσης, καλεί την Επιτροπή να εξετάσει κατά προτεραιότητα το θέμα αυτό και να επιταχύνει τις εργασίες της σε αυτόν τον τομέα,

εγκρίνει τις κατευθύνσεις που καθορίζονται στο σχεδιάγραμμα το οποίο περιλαμβάνει τις βασικές αρχές και στοιχεία που πρέπει να αποτελέσουν το κύριο σώμα των οδηγιών (το παράρτημα ΙΙ του παρόντος ψηφίσματος),

καλεί την Επιτροπή να υποβάλει το συντομότερο δυνατό κατάλληλες προτάσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I**ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ**

που ενέκρινε το Συμβούλιο στις 16 Ιουλίου 1984

Το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι η τυποποίηση αποτελεί σημαντική συμβολή στην ελεύθερη κυκλοφορία των βιομηχανικών προϊόντων και επιπροσθέτως με τη δημιουργία ενός τεχνικού πλαισίου κοινού για όλες τις επιχειρήσεις συμβάλλει στη βιομηχανική ανταγωνιστικότητα τόσο στην κοινοτική αγορά όσο και στις εξωτερικές αγορές, ιδίως στον τομέα των νέων τεχνολογιών.

Το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι οι στόχοι τους οποίους επιδιώκουν τα κράτη μέλη για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των πολιτών τους όπως και για την προστασία των καταναλωτών είναι ισοδύναμοι κατ' αρχήν, έστω και αν τα τεχνικά μέσα για την υλοποίησή τους διαφέρουν.

Για τους λόγους αυτούς, το Συμβούλιο εγκρίνει τις ακόλουθες αρχές για την ευρωπαϊκή πολιτική τυποποίησης:

- δέσμευση των κρατών μελών να εξετάζουν σε μόνιμη βάση τους τεχνικούς κανόνες που εφαρμόζουν στην επικράτειά τους *de jure* ή *de facto* έτσι ώστε να καταργούν τους κανόνες που έχουν ξεπεραστεί ή είναι περιττοί,
- δέσμευση των κρατών μελών να αναγνωρίζουν αμοιβαία τα αποτελέσματα των δοκιμών και να θεσπίζουν, όπου είναι αναγκαίο, εναρμονισμένους κανόνες για τη λειτουργία των οργανισμών πιστοποίησης,
- αποδοχή ταχείας κοινοτικής διαβούλευσης, στο κατάλληλο επίπεδο, σύμφωνα με τους στόχους της οδηγίας 189/83/ΕΟΚ, όταν οι ρυθμιστικές πρωτοβουλίες ή οι σημαντικές εθνικές διαδικασίες ενδέχεται να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς,
- επέκταση, στην πρακτική της Κοινότητας σε θέματα τεχνικής εναρμόνισης, του συστήματος παραπομπής σε πρότυπα κατά προτεραιότητα ευρωπαϊκά και, αν είναι ανάγκη, εθνικά, προκειμένου να καθοριστούν τα τεχνικά χαρακτηριστικά των προϊόντων, εφόσον συγκεντρώνονται οι απαραίτητες για το σκοπό αυτό προϋποθέσεις, ιδίως σε θέματα προστασίας της υγείας και της ασφάλειας,
- ταχύτατη ενίσχυση της ικανότητας τυποποίησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο κατά προτεραιότητα, προκειμένου να διευκολυνθεί αφενός η εναρμόνιση της νομοθεσίας στην Κοινότητα και αφετέρου η βιομηχανική ανάπτυξη ιδίως στις νέες τεχνολογίες, πράγμα το οποίο σε ειδικές περιπτώσεις μπορεί να συνεπάγεται τη δημιουργία νέων διαδικασιών εκ μέρους της Κοινότητας προκειμένου να δελτιωθεί η επεξεργασία των κανόνων (π.χ. γραφεία τυποποίησης, επιτροπές *ad hoc*). Η έκδοση ευρωπαϊκών προτύπων θα υπόκειται στην έγκριση ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης.

Ειδικότερα, στους τομείς υψηλής τεχνολογίας, θα πρέπει να καθοριστούν τα θέματα στα οποία οι κοινές προδιαγραφές και τα κοινά πρότυπα θα δώσουν τη δυνατότητα αποτελεσματικής εκμετάλλευσης της κοινοτικής διάστασης και της πρόσβασης στις δημόσιες συμβάσεις έργων και προμηθειών, ώστε να καταστεί δυνατό να ληφθούν οι αποφάσεις που είναι αναγκαίες για το σκοπό αυτό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II**ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΚΑΙ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ**

Οι τέσσερις βασικές αρχές στις οποίες στηρίζεται η νέα προσέγγιση είναι οι ακόλουθες:

- η νομοθετική εναρμόνιση περιορίζεται στον καθορισμό, με οδηγίες βασισμένες στο άρθρο 100 της Συνθήκης ΕΟΚ, των βασικών απαιτήσεων ασφαλείας (ή άλλων απαιτήσεων συλλογικού ενδιαφέροντος), στις οποίες οφείλουν να ανταποκρίνονται τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά και τα οποία ως εκ τούτου θα μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στην Κοινότητα,
- στα όργανα που είναι αρμόδια για τη βιομηχανική τυποποίηση ανατίθεται ο καθορισμός των τεχνικών προδιαγραφών, λαμβανομένου υπόψη του εκάστοτε επιπέδου της τεχνολογίας, τις οποίες χρειάζονται οι επαγγελματίες προκειμένου να παράγουν και να διαθέσουν στην αγορά προϊόντα ανταποκρινόμενα στις βασικές απαιτήσεις που ορίζουν οι οδηγίες,

- κανένας υποχρεωτικός χαρακτήρας δεν αποδίδεται στις τεχνικές αυτές προδιαγραφές, οι οποίες διατηρούν την ιδιότητα προαιρετικών προτύπων,
- ταυτόχρονα όμως οι δημόσιες διοικήσεις οφείλουν να αναγνωρίζουν στα προϊόντα που κατασκευάζονται σύμφωνα με τα εναρμονισμένα πρότυπα (ή, σε προσωρινή βάση, σύμφωνα με εθνικά πρότυπα) ότι ανταποκρίνονται κατά τεκμήριο στις «δασικές απαιτήσεις» που καθορίζει η οδηγία (γεγονός που σημαίνει ότι ο παραγωγός έχει τη δυνατότητα να μην κατασκευάσει σύμφωνα με τα πρότυπα, αλλά, στην περίπτωση αυτή, εναπόκειται στον ίδιο να αποδείξει ότι τα προϊόντα του ανταποκρίνονται στις δασικές απαιτήσεις της οδηγίας).

Προκειμένου να λειτουργήσει το σύστημα αυτό, πρέπει:

- αφενός, τα πρότυπα να έχουν εγγυήσεις ποιότητας όσον αφορά τις «δασικές απαιτήσεις» που καθορίζουν οι οδηγίες,
- αφετέρου, να διατηρήσουν οι αρχές ακέραιη την ευθύνη τους όσον αφορά την προστασία της ασφάλειας (ή άλλες απαιτήσεις που αναφέρονται στις οδηγίες) στην επικράτειά τους.

Η ποιότητα των εναρμονισμένων προτύπων πρέπει να εξασφαλίζεται από τις «εντολές» τυποποίησης τις οποίες δίδει η Επιτροπή και των οποίων η εκτέλεση πρέπει να ανταποκρίνεται στις γενικές κατευθύνσεις που απετέλεσαν αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης. Όσον αφορά τα εθνικά πρότυπα, ο έλεγχος της ποιότητάς τους πρέπει να διενεργείται σε κοινοτικό επίπεδο με διαδικασία ρυθμιζόμενη από την Επιτροπή, την οποία επικουρεί μόνιμη επιτροπή αποτελούμενη από υπευθύνους των εθνικών διοικήσεων.

Πρέπει επίσης να προβλέπονται διαδικασίες διασφάλισης, ελεγχόμενες από την Επιτροπή, την οποία επικουρεί η εν λόγω μόνιμη επιτροπή, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στις αρμόδιες εθνικές αρχές να αμφισβητούν τη συμμόρφωση ενός προϊόντος προς τα οριζόμενα, την εγκυρότητα ενός πιστοποιητικού, ή την ποιότητα ενός προτύπου.

Ακολουθώντας το εν λόγω σύστημα νομοθετικής εναρμόνισης σε κάθε τομέα όπου αυτό είναι δυνατό, η Επιτροπή θέλει να σταματήσει τη συσσώρευση ειδικών οδηγιών υπερβολικά τεχνικού χαρακτήρα για κάθε προϊόν. Πράγματι, σύμφωνα με τον τύπο «παραπομπή στα πρότυπα», το πεδίο εφαρμογής των οδηγιών θα καθορίζεται με ευρείες κατηγορίες προϊόντων και με τις κατηγορίες κινδύνων που θα πρέπει να καλύπτουν.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Κοινότητα θα μπορέσει αφενός να ολοκληρώσει το εξαιρετικά σύνθετο εγχείρημα της εναρμόνισης των τεχνικών νομοθεσιών, και αφετέρου να προαγάγει την ανάπτυξη και εφαρμογή ευρωπαϊκών προτύπων, τα οποία αποτελούν δασικούς συντελεστές δελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας της.

ΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΤΙΣ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΟΥΝ ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ

A. ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ

Μεταξύ των κλασικών αρχών που αιτιολογούν το διατακτικό της οδηγίας, θα πρέπει να υπογραμμιστούν τα ακόλουθα σημεία:

- στα κράτη μέλη εναπόκειται να εξασφαλίζουν μέσα στην επικράτειά τους την ασφάλεια (στο σπίτι, στο χώρο εργασίας, κλπ.) των ανθρώπων, των κατοικίδιων ζώων και των αγαθών ή το σεβασμό άλλων θεμελιωδών απαιτήσεων προστασίας του κοινού συμφέροντος, όπως είναι η προστασία της υγείας των καταναλωτών, του περιβάλλοντος κλπ., έναντι των κινδύνων που αποτελούν αντικείμενο της οδηγίας⁽¹⁾,
- οι εθνικές διατάξεις που εξασφαλίζουν αυτήν την προστασία πρέπει να εναρμονιστούν ώστε να εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, χωρίς να υποδιβάλλονται τα υπάρχοντα και αιτιολογημένα επίπεδα προστασίας στα κράτη μέλη,
- η CEN και η CENELEC (είτε ή μία είτε η άλλη, είτε συγχρόνως και οι δύο μαζί ανάλογα με τα προϊόντα που καλύπτει η οδηγία) είναι οι αρμόδιοι οργανισμοί για την έγκριση των εναρμονισμένων ευρωπαϊκών προτύπων εντός του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις που αποτελούν αντικείμενο συμφωνίας την οποία έχει συνάψει η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με τα κράτη μέλη, με τους οργανισμούς αυτούς⁽²⁾.

⁽¹⁾ Για πρακτικούς και συντακτικούς λόγους, το παρόν κείμενο στη συνέχεια δεν αναφέρεται παρά μόνο στην ασφάλεια.

⁽²⁾ Για ειδικούς τομείς βιομηχανικής δραστηριότητας, η αρμοδιότητα μπορεί να δοθεί σε άλλους ευρωπαϊκούς οργανισμούς που ασχολούνται με την επεξεργασία τεχνικών προδιαγραφών.

1. Στο παρόν προσχέδιο αναπτύσσεται μια γενική προσέγγιση που θα πρέπει να εφαρμοστεί ανάλογα με τις νομοθετικές ανάγκες για τους τομείς ή ομάδες προϊόντων, καθώς επίσης και για τους τύπους κινδύνων, από τις οδηγίες που βασίζονται στο άρθρο 100 της Συνθήκης.
2. Το αντικείμενο της οδηγίας θα πρέπει να προσδιορίζεται σε κάθε περίπτωση εφαρμογής από τους τύπους κινδύνων (ασφάλεια, υγεία, περιβάλλον, προστασία των καταναλωτών κλπ.), καθώς επίσης ενδεχομένως και από τις συνθήκες (στο σπίτι, στον χώρο εργασίας, κατά την οδική κυκλοφορία, δραστηριότητες κατά τον ελεύθερο χρόνο κλπ.).
3. Θα πρέπει, αν χρειαστεί, να διευκρινιστεί ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν, τηρώντας το κοινοτικό δίκαιο, εθνικές ρυθμίσεις σχετικά με τους όρους χρήσης των προϊόντων που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.
4. Όσον αφορά το στόχο στον οποίο αποδίδει η δεύτερη αρχή, προφανώς αυτός επιτυγχάνεται με αυτή καθαυτή την έκδοση της οδηγίας σύμφωνα με το άρθρο 100 της Συνθήκης, διότι οι βασικές απαιτήσεις ασφαλείας που καθορίζονται σ' αυτήν είναι τέτοιας φύσης που να εξασφαλίζουν την επίτευξη αυτού του στόχου.

B. ΚΥΡΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

I. Πεδίο εφαρμογής

Καθορισμός των κατηγοριών προϊόντων που καλύπτονται και της φύσης των κινδύνων που επιδιώκεται να αποφευχθούν.

Το πεδίο εφαρμογής πρέπει να σχεδιαστεί έτσι ώστε να εξασφαλιστεί μια σύντομη προσέγγιση του θέματος και να αποφευχθεί η υπερβολική αύξηση του αριθμού των οδηγιών για ειδικά προϊόντα. Εξάλλου, θα πρέπει να σημειωθεί ότι το διατακτικό μιας τέτοιας οδηγίας δεν αποτελεί εμπόδιο στην ενδεχόμενη έκδοση μεταγενέστερα και άλλων οδηγιών που να αφορούν διαφορετικούς τύπους κινδύνων για την ίδια κατηγορία προϊόντων (π.χ.: μηχανική ασφάλεια μιας συσκευής αφενός και αφετέρου ρύπανση του περιβάλλοντος από την ίδια συσκευή).

II. Γενική ρήτρα της διάθεσης στην αγορά

Τα προϊόντα που καλύπτονται από την οδηγία δεν μπορούν να διατεθούν στην αγορά παρά μόνο όταν εγκατεστημένα και συντηρούμενα όπως πρέπει, χρησιμοποιούμενα δε σύμφωνα με τον προορισμό τους, δεν εγκυμονούν κινδύνους για την ασφάλεια των ανθρώπων, των κατοικιδίων ζώων ή των αγαθών.

1. Ως γενικό κανόνα οι οδηγίες θα πρέπει να προβλέπουν την πλήρη εναρμόνιση. Κατά συνέπεια, όλα τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά και τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, πρέπει να είναι σύμφωνα προς αυτήν. Σε εξαιρετικές συνθήκες, δυνατόν να αποδειχθεί σκόπιμη μια προαιρετική εναρμόνιση για ορισμένα προϊόντα. Πάντως, το προσχέδιο οδηγίας έχει συνταχθεί με προοπτική την πλήρη εναρμόνιση.

Θα μπορούν να προβλεφθούν κατάλληλες λύσεις για να ληφθεί υπόψη η ανάγκη να συνοδεύεται σε ορισμένα κράτη μέλη η αρμονική εξέλιξη προς τη θέσπιση συστήματος υποχρεωτικών ρυθμίσεων, και ιδίως για να εξασφαλιστεί η δημιουργία των κατάλληλων υποδομών πιστοποίησης.

Το Σημείο II αποτελεί επομένως γενική ρήτρα που ορίζει την ευθύνη των κρατών μελών όσον αφορά τη διάθεση των προϊόντων στην αγορά.

2. Μέσα στα πλαίσια του σεβασμού της γενικής αρχής επί της οποίας βασίζεται το προσχέδιο οδηγίας, η οποία αρχή συνίσταται στο να αφεθεί στους επαγγελματίες η επιλογή των μέσων πιστοποίησης της συμμόρφωσης προς τα πρότυπα (εξαιρουμένων βέβαια των περιπτώσεων για τις οποίες θα προβλέπεται από ειδικές οδηγίες για συγκεκριμένους τομείς προκαταρκτικός έλεγχος, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 του Σημείου VIII) και η οποία απαγορεύει επομένως στα κράτη μέλη να εγκαθιστούν συστήματα ελέγχου πριν από τη διάθεση στην αγορά, είναι προφανές ότι οι εθνικές αρχές προκειμένου να ανταποκρίνονται στα καθήκοντά τους, όπως αυτά ορίζονται στη ρήτρα αυτή, πρέπει να είναι σε θέση να ασκούν δειγματοληπτικό έλεγχο.
3. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ιδίως όσον αφορά την προστασία των εργαζομένων και των καταναλωτών, οι όροι που τίθενται θα μπορούν να γίνουν ακόμα πιο αυστηροί (προβλεπόμενη χρήση).

III. Βασικές απαιτήσεις ασφαλείας

Περιγραφή των απαιτήσεων ασφαλείας που είναι βασικής σημασίας για την εφαρμογή της γενικής ρήτρας του Σημείου II και στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνονται όλα τα προϊόντα τα οποία αφορά η οδηγία.

1. Οι βασικές απαιτήσεις ασφαλείας η ικανοποίηση των οποίων είναι υποχρεωτική για τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά θα διατυπώνονται κατά τρόπο επαρκώς σαφή, έτσι ώστε να μπορούν να αποτελούν, κατά την εισαγωγή τους στο εθνικό δίκαιο, υποχρεώσεις που μπορούν να συνεπάγονται κυρώσεις. Θα πρέπει να είναι διατυπωμένες κατά τρόπο ώστε να επιτρέπουν στους οργανισμούς πιστο-

ποίησης να πιστοποιούν απευθείας τη συμμόρφωση των προϊόντων με βάση απευθείας τις απαιτήσεις αυτές ελλείψει προτύπων. Ο δαυμός λεπτομέρειας της διατύπωσης των απαιτήσεων αυτών θα εξαρτηθεί από τα εξεταζόμενα θέματα. Η τήρηση των βασικών απαιτήσεων ασφαλείας συνεπάγεται την εφαρμογή της γενικής ρήτρας του Σημείου II.

2. Τροποποιήσεις αυτών των απαιτήσεων δεν μπορούν να γίνουν παρά μόνο με νέα οδηγία του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 100 της Συνθήκης.

IV. Ρήτρα ελεύθερης κυκλοφορίας

Υποχρέωση των κρατών μελών να επιτρέπουν υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο Σημείο V την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων που ανταποκρίνονται στα Σημεία II και III.

1. Τα προϊόντα για τα οποία έχει πιστοποιηθεί ότι είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις ασφαλείας που προδίδονται στην οδηγία, κυκλοφορούν ελεύθερα χωρίς να απαιτείται, κατά γενικό κανόνα, προκαταρκτικός έλεγχος σχετικά με τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στο Σημείο III. Εννοείται ότι και σ' αυτή την περίπτωση ισχύει το σχόλιο αριθ. 2 του Σημείου II.

Η ερμηνεία αυτής της διάταξης δεν πρέπει να συνεπάγεται τη συστηματική απαίτηση, στις επί μέρους οδηγίες, της πιστοποίησης εκ μέρους τρίτων.

2. Ο ίδιος ο στόχος των εν λόγω οδηγιών είναι η κάλυψη όλων των βασικών απαιτήσεων, αλλά στην εξαιρετική περίπτωση που η κάλυψη αποδειχθεί ελλιπής θα υπάρχει πάντα η δυνατότητα για ένα κράτος μέλος να παρέμβει δυνάμει του άρθρου 36 της Συνθήκης.

V. Μέσα πιστοποίησης της συμμόρφωσης προς τα πρότυπα και συνέπειες

1. Τα κράτη μέλη θεωρούν ότι ανταποκρίνονται στα Σημεία II και III τα προϊόντα που συνοδεύονται από ένα από τα μέσα πιστοποίησης τα οποία περιγράφονται στο Σημείο VIII και τα οποία δηλώνουν τη συμμόρφωση των προϊόντων προς:

α) τα εναρμονισμένα πρότυπα που έχουν εγκριθεί από τον ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης που είναι ειδικά αρμόδιος στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, εφόσον τα πρότυπα αυτά έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τις γενικές κατευθύνσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ του οργανισμού αυτού και της Επιτροπής, τα δε στοιχεία αναφοράς τους έχουν δημοσιευτεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Η δημοσίευση αυτή πρέπει εξάλλου να πραγματοποιηθεί και από τα κράτη μέλη,

β) ή, ως μεταδατικό μέτρο, προς τα εθνικά πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, υπό την προϋπόθεση ότι, στους τομείς που καλύπτονται από αυτά τα πρότυπα, δεν υπάρχουν εναρμονισμένα πρότυπα.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των εθνικών τους προτύπων που θεωρούν ότι ανταποκρίνονται στα Σημεία II και III. Η Επιτροπή κοινοποιεί αμέσως το κείμενο αυτό στα άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα δε με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του Σημείου VI, ανακοινώνει στα κράτη μέλη τα εθνικά πρότυπα που κατά τεκμήριο ανταποκρίνονται στα Σημεία II και III.

Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για τη δημοσίευση των στοιχείων αναφοράς αυτών των προτύπων. Η Επιτροπή εξάλλου αναλαμβάνει τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Τα κράτη μέλη δέχονται ότι τα προϊόντα για τα οποία ο κατασκευαστής δεν έχει ακολουθήσει κανένα πρότυπο (λόγω έλλειψης των προτύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) ανωτέρω, ή λόγω άλλων εξαιρετικών αιτιών) θεωρείται ότι συμφωνούν προς τα Σημεία II και III, εφόσον τούτο αποδεικνύεται με ένα από τα μέσα πιστοποίησης που αναφέρονται στο Σημείο VIII παράγραφος 1 στοιχεία α) και β).

1. Μόνο τα μέσα πιστοποίησης που προβλέπονται στο Σημείο VIII καλύπτονται υποχρεωτικά από το τεκμήριο συμμόρφωσης προς τα πρότυπα.

2. Το τεκμήριο συμμόρφωσης προκύπτει από το γεγονός ότι η συμφωνία ενός προϊόντος προς τα εναρμονισμένα ή εθνικά πρότυπα πιστοποιείται από ένα από τα μέσα πιστοποίησης του Σημείου VIII. Όταν ένα προϊόν δεν είναι σύμφωνο προς κανένα πρότυπο, είτε γιατί πρότυπα δεν υπάρχουν είτε γιατί ο κατασκευαστής, π.χ. σε περίπτωση καινοτομίας, προτιμά να χρησιμοποιήσει άλλα κατασκευαστικά κριτήρια δικής του επιλογής, η συμμόρφωση προς τα Σημεία II και III δηλώνεται με πιστοποίηση από κάποιο ανεξάρτητο οργανισμό.

3. Στις περιπτώσεις του Σημείου V παράγραφοι 1 και 3, επομένως, τα κράτη μέλη διατηρούν πάντα το δικαίωμα, προκειμένου να υπάρξει το τεκμήριο συμμόρφωσης, να απαιτήσουν ένα από τα μέσα πιστοποίησης που αναφέρονται στο Σημείο VIII.

4. Η εκπόνηση και η έγκριση των εναρμονισμένων προτύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) από την CEN και την CENELEC — δεδομένου ότι οι δυο αυτοί οργανισμοί κατά γενικό κανόνα είναι «οι ειδικά αρμόδιοι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης» — καθώς επίσης και η υποχρέωση πιστής εισαγωγής τους στην εθνική νομοθεσία, διέπονται από τον εσωτερικό κανονισμό και τους κανόνες τους σχετικούς με τις εργασίες τυποποίησης των δύο αυτών οργανισμών. Αυτή τη στιγμή ετοιμάζεται η εναρμόνιση των εσωτερικών κανονισμών της CEN και της CENELEC.

Εν τούτοις δεν αποκλείεται η εκπόνηση των εναρμονισμένων προτύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) να γίνει εκτός της CEN και της CENELEC από άλλους οργανισμούς που μπορούν να αναλάβουν αυτό το έργο σε εξειδικευμένους τομείς· σ' αυτές τις περιπτώσεις, η έγκριση των εναρμονισμένων προτύπων θα υπόκειται στην αποδοχή τους εκ μέρους της CEN/CENELEC. Εν πάση περιπτώσει, η εκπόνηση και καθιέρωση των εναρμονισμένων προτύπων που αναφέρονται στο Σημείο V πρέπει να ακολουθούν τις κατευθύνσεις που έχουν αποτελέσει αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και αυτών των οργανισμών. Οι κατευθύνσεις αυτές αφορούν κυρίως τις ακόλουθες αρχές και προϋποθέσεις:

- ύπαρξη κατάλληλου προσωπικού και κατάλληλης τεχνικής υποδομής στον οργανισμό τυποποίησης στον οποίο η Επιτροπή αναθέτει έργα τυποποίησης,
- συνεργασία των δημοσίων αρχών και των ενδιαφερομένων κύκλων (ιδιαίτερα των παραγωγών, χρηστών, καταναλωτών, συνδικαλιστικών οργανώσεων),
- έγκριση των εναρμονισμένων προτύπων, πιστή μετατροπή τους σε εθνικά πρότυπα ή τουλάχιστον κατάργηση των εθνικών προτύπων που διαφέρουν, σύμφωνα με τους όρους που έχει εγκρίνει η Επιτροπή κατά την ανάθεση ενός έργου τυποποίησης, μετά από διαβούλευση με τα κράτη μέλη.

5. Κατά την εκλογή των εθνικών προτύπων θα ληφθούν δεόντως υπόψη οι ενδεχόμενες πρακτικές δυσκολίες που συνεπάγεται η εκλογή αυτή.

Τα εθνικά πρότυπα διατηρούνται μόνο κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου. Συνακόλουθα, η απόφαση για τη διατήρησή τους θα συνοδεύεται εκ των προτέρων από εντολή προς τους αρμόδιους ευρωπαϊκούς οργανισμούς να εκπονήσουν και να προσαρμόσουν σε ορισμένη προθεσμία τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά πρότυπα στις παραπάνω προϋποθέσεις.

VI. Διαχείριση των καταλόγων προτύπων

1. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος ή η Επιτροπή κρίνουν ότι τα εναρμονισμένα πρότυπα ή τα σχέδια δεν ανταποκρίνονται πλήρως στα Σημεία II και III, η Επιτροπή ή το κράτος μέλος ζητεί τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής (Σημείο X) εκθέτοντας τους σχετικούς λόγους. Η μόνιμη επιτροπή γνωμοδοτεί επειγόντως.

Μετά τη γνωμοδότηση της μόνιμης επιτροπής, η Επιτροπή των ΕΚ γνωστοποιεί στα κράτη μέλη αν χρειάζεται ή όχι να αποσύρουν το πρότυπο από τα δημοσιεύματα που αναφέρονται στο Σημείο V παράγραφος 1 στοιχείο α). Ενημερώνει σχετικά τον ενδιαφερόμενο ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης και του αναθέτει, ενδεχομένως, νέα ή αναθεωρημένη εντολή.

2. Αφού παραληφθεί η ανακοίνωση που αναφέρεται στο Σημείο V παράγραφος 2, η Επιτροπή των ΕΚ ζητεί τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής. Μετά τη γνωμοδότηση της μόνιμης επιτροπής, η Επιτροπή εντός καθορισμένης προθεσμίας, γνωστοποιεί στα κράτη μέλη κατά πόσον το υπό εξέταση εθνικό πρότυπο πρέπει ή όχι να καλυφθεί από το τεκμήριο συμμόρφωσης προς τις προδιαγραφές, και, αν ναι, να συμπεριληφθεί σε μια εθνική δημοσίευση των στοιχείων αναφοράς.

Εάν η Επιτροπή ή ένα κράτος μέλος κρίνει ότι ένα εθνικό πρότυπο δεν πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να θεωρείται κατ' αρχήν σύμφωνο προς τις απαιτήσεις ασφαλείας, η Επιτροπή ζητεί τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής. Αφού λάβει τη γνώμη αυτή, γνωστοποιεί στα κράτη μέλη κατά πόσον το εν λόγω πρότυπο πρέπει ή δεν πρέπει να εξακολουθήσει να καλύπτεται από το τεκμήριο συμμόρφωσης προς τις προδιαγραφές και, αν όχι, να αποσυρθεί από τις δημοσιεύσεις που αναφέρονται στο Σημείο V παράγραφος 2.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως (βλέπε Σημείο V παράγραφος 2) τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα να αποφασίζουν ποια από τα εθνικά τους πρότυπα θα πρέπει να θεωρούνται ότι ικανοποιούν τα Σημεία II και III και κατά συνέπεια να υποβληθούν στη διαδικασία έγκρισης από την Επιτροπή.

VII. Ρήτρα διασφάλισης

1. Όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι ένα προϊόν εγκυμονεί κινδύνους για την ασφάλεια των ανθρώπων, των κατοικίδιων ζώων ή των αγαθών, λαμβάνει κάθε απαραίτητο μέτρο για να αποσύρει ή να απαγορεύσει τη διάθεση του εν λόγω προϊόντος στην αγορά, ή για να εμποδίσει την ελεύθερη κυκλοφορία του, έστω και αν συνοδεύεται από ένα από τα μέσα πιστοποίησης που αναφέρονται στο Σημείο VIII.

Εντός καθορισμένης προθεσμίας, και μόνο εάν το εν λόγω προϊόν συνοδεύεται από ένα από τα μέσα πιστοποίησης που προβλέπονται στο Σημείο VIII, το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή για τα μέτρα αυτά. Αναφέρει τους λόγους της απόφασής του και, ιδίως, εάν η μη συμμόρφωση οφείλεται:

- α) στη μη τήρηση των Σημείων II και III (όταν το προϊόν δεν ανταποκρίνεται σε κανένα πρότυπο),
 - β) σε κακή εφαρμογή των προτύπων που αναφέρονται στο Σημείο V,
 - γ) σε ελλείψεις των ίδιων των προτύπων.
2. Η Επιτροπή αρχίζει συνεννοήσεις με τα σχετικά κράτη μέλη το συντομότερο δυνατό. Εάν το κράτος μέλος που έχει λάβει τα μέτρα εννοεί να τα διατηρήσει, η Επιτροπή εντός ορισμένης προθεσμίας, προσφεύγει στη μόνιμη επιτροπή. Εφόσον η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με τη μόνιμη επιτροπή, διαπιστώσει ότι η ενέργεια είναι δικαιολογημένη, ενημερώνει, επίσης εντός ορισμένης προθεσμίας, το κράτος μέλος που πήρε την πρωτοβουλία και υπενθυμίζει στα άλλα κράτη μέλη την υποχρέωσή τους (με τις άλλες συνθήκες αμετάβλητες) να απαγορεύσουν ομοίως τη διάθεση στην αγορά του εν λόγω προϊόντος.
 3. Στην περίπτωση που η μη συμμόρφωση του προϊόντος προς τα Σημεία II και III οφείλεται σε ελλείψεις των εναρμονισμένων ή εθνικών προτύπων, οι επιπτώσεις περιγράφονται στο Σημείο VI.
 4. Στην περίπτωση που το μη σύμφωνο προς τις προδιαγραφές προϊόν συνοδεύεται από κάποιο μέσο πιστοποίησης που έχει χορηγήσει είτε ανεξάρτητος οργανισμός είτε ο κατασκευαστής, το αρμόδιο κράτος μέλος λαμβάνει σε βάρος του χορηγησάντος την πιστοποίηση τα δέοντα μέτρα και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη.
 5. Η Επιτροπή θα δεδαιώνεται ότι τα κράτη μέλη ενημερώνονται σχετικά με την εξέλιξη και τα αποτελέσματα αυτής της διαδικασίας.

Το παραπάνω Σημείο περιγράφει τις συνέπειες σε περίπτωση που η προσφυγή ενός κράτους μέλους στη ρήτρα διασφάλισης φανεί δικαιολογημένη. Δεν παρέχει καμία ένδειξη σχετικά με τις συνέπειες της προσφυγής στην περίπτωση που, αντίθετα, αποδειχθεί αδικαιολόγητη μετά την ολοκλήρωση της κοινοτικής εξεταστικής διαδικασίας, διότι σ' αυτές τις περιπτώσεις εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες της Συνθήκης.

VIII. Μέσα πιστοποίησης της συμμόρφωσης

1. Τα μέσα πιστοποίησης που αναφέρονται στο Σημείο V, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι επαγγελματίες, είναι:
 - α) πιστοποιητικά ή σήματα συμμόρφωσης προς τις προδιαγραφές, τα οποία χορηγούνται από τρίτους,
 - β) αποτελέσματα δοκιμών που πραγματοποιήθηκαν από τρίτους,
 - γ) δήλωση συμμόρφωσης προς τις προδιαγραφές που χορηγεί ο κατασκευαστής ή ο εντολοδόχος του που είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα. Το μέσο αυτό μπορεί να συνοδεύεται από την απαίτηση ενός συστήματος επιτήρησης,
 - δ) άλλα μέσα πιστοποίησης που ενδεχομένως θα καθοριστούν στην οδηγία.
2. Ανάλογα με τη φύση των προϊόντων και των κινδύνων που καλύπτουν οι οδηγίες, η δυνατότητα επιλογής μεταξύ των διαφόρων αυτών μέσων που έχουν οι επαγγελματίες μπορεί να περιοριστεί ή και να καταργηθεί.
3. Τα ονόματα των εθνικών οργανισμών που μπορούν να χορηγούν σήμα ή πιστοποιητικό συμμόρφωσης θα ανακοινώνονται από κάθε κράτος μέλος στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη.
 1. Στις ειδικές οδηγίες θα προσδιορίζονται και αναπτύσσονται τα κατάλληλα μέσα πιστοποίησης, αφού ληφθούν υπόψη οι ιδιαίτερες ανάγκες του πεδίου εφαρμογής τους. Υπενθυμίζεται ότι οι οργανισμοί πιστοποίησης τους οποίους θα υποδεικνύουν τα κράτη μέλη για τις περιπτώσεις α) και β) θα παρεμβαίνουν ειδικότερα όταν δεν θα υπάρχουν πρότυπα ή όταν ο κατασκευαστής δεν ακολουθεί τα πρότυπα (πρβ. Σημείο V παράγραφος 3).
 2. Οι οργανισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 3 οφείλουν να ασκούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις μεθόδους και αρχές που έχουν αναγνωρισθεί σε διεθνές επίπεδο και κυρίως σύμφωνα με τους κανόνες του ISO. Η ευθύνη για τον έλεγχο της λειτουργίας των οργανισμών αυτών βαρύνει τα κράτη μέλη. Από την επιτροπή που αναφέρεται στο Σημείο IX μπορεί να ζητηθεί γνωμοδότηση σχετικά με θέματα που αφορούν την εκτέλεση των δοκιμών και της πιστοποίησης.

3. Στην περίπτωση δήλωσης συμμόρφωσης προς τις προδιαγραφές που χορηγείται από τον κατασκευαστή, και εφόσον οι εθνικές αρχές έχουν δάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι ένα προϊόν δεν παρέχει, από όλες τις πλευρές, την απαιτούμενη ασφάλεια, οι εθνικές αρχές δικαιούνται να ζητήσουν από τον παραγωγό ή τον εισαγωγέα να υποβάλει στοιχεία σχετικά με τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν όσον αφορά την ασφάλεια. Άρνηση παροχής των στοιχείων αυτών εκ μέρους του παραγωγού ή του εισαγωγέα αποτελεί επαρκή λόγο αμφισβήτησης του τεκμηρίου της κατ' αρχήν συμμόρφωσης προς τις προδιαγραφές.
4. Ο καθορισμός ενός περιοριστικού καταλόγου των μέσων πιστοποίησης αφορά μόνο το καθεστώς αναγνώρισης του τεκμηρίου συμμόρφωσης και δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια τον περιορισμό της δυνατότητας εκ μέρους ενός επαγγελματία να αποδείξει, στα πλαίσια μιας διαφωνίας ή μιας διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου και με οποιονδήποτε τρόπο θεωρεί ο ίδιος κατάλληλο, ότι το συγκεκριμένο προϊόν ικανοποιεί τα Σημεία II και III.

IX. Μόνιμη επιτροπή

Σύσταση μόνιμης επιτροπής αποτελούμενης από αντιπροσώπους που ορίζουν τα κράτη μέλη, οι οποίοι μπορούν να επικουρούνται από εμπειρογνώμονες ή συμβούλους. Την προεδρία ασκεί αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Η επιτροπή με απόφαση του προέδρου της, είτε από δική του πρωτοβουλία είτε επειδή το ζήτησε ένα κράτος μέλος, αναλαμβάνει να ασχοληθεί με ένα θέμα.

Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

X. Καθήκοντα και λειτουργία της μόνιμης επιτροπής

1. Η επιτροπή ασκεί το έργο που της έχει ανατεθεί δυνάμει των προηγούμενων σημείων.
2. Η επιτροπή μπορεί επιπλέον να επιληφθεί οποιουδήποτε θέματος σχετίζεται με την εφαρμογή της οδηγίας.

Τα καθήκοντα της μόνιμης επιτροπής αφορούν την εκτέλεση της οδηγίας. Η προβλεπόμενη διαδούλευση με την μόνιμη επιτροπή πριν από τη δημοσίευση των στοιχείων αναφοράς των εθνικών προτύπων έχει σκοπό περισσότερο τη δημιουργία ενός πλαισίου για τη συζήτηση αντιρρήσεων που τυχόν θα προβάλλει η Επιτροπή ή ένα κράτος μέλος, παρά τη συστηματική εξέταση του συνολικού περιεχομένου των προτύπων.

Κριτήρια επιλογής των τομέων προτεραιότητας όπου θα ήταν δυνατό να αρχίσει να εφαρμόζεται η προσέγγιση

1. Η ανάγκη διάνοιξης μιας νέας οδού για την εναρμόνιση των τεχνικών κανονιστικών ρυθμίσεων, που να βασίζεται στην προσέγγιση της «παραπομπής στα πρότυπα» και να συμφωνεί με το σχέδιο που προαναφέρθηκε, απορρέει από ένα σύνολο προϋποθέσεων (που εκτέθηκαν στο πρώτο μέρος αυτής της ανακοίνωσης) που προκύπτουν από τη μέχρι τώρα κτηθείσα πείρα της Κοινότητας. Πρόκειται, κατά συνέπεια, για γενική αρχή, της οποίας το κύρος πρέπει να εκτιμηθεί με συγκεκριμένο τρόπο στους διάφορους τομείς στους οποίους θα εφαρμοστεί.

Μ' αυτό το πνεύμα, άλλωστε, εκφράστηκε το Συμβούλιο στα «συμπεράσματά» του της 16 Ιουλίου 1984, υποδεικνύοντας σε γενικές γραμμές την ανάγκη μιας δέυρυνσης της πρακτικής της «παραπομπής στα πρότυπα», στο δαθμό όμως που πληρούνται οι απαιτούμενες για το σκοπό αυτό προϋποθέσεις, δηλαδή οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο καθήκον των δημόσιων αρχών να επαγρυπνούν για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των υπηκόων τους.

2. Προκειμένου λοιπόν να γίνει η επιλογή των τομέων προτεραιότητας στους οποίους πρέπει να αρχίσει να εφαρμόζεται η προσέγγιση, είναι απαραίτητο, πριν από κάθε άλλη ενέργεια να καθοριστούν ορισμένα κριτήρια επιλογής τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη ως σύνολο:

- α) Αφού η προσέγγιση προβλέπει ότι οι «δασικές απαιτήσεις» εναρμονίζονται και καθίστανται υποχρεωτικές με τις οδηγίες που δασίζονται στο άρθρο 100 της Συνθήκης, η μέθοδος της «παραπομπής στα πρότυπα» είναι πρόσφορη μόνο στους τομείς στους οποίους η διάκριση μεταξύ «δασικών απαιτήσεων» και «προδιαγραφών κατασκευής» θα είναι πραγματικά δυνατή. Με άλλα λόγια, σε όλους τους τομείς στους οποίους οι δασικές απαιτήσεις του συλλογικού συμφέροντος είναι τέτοιου είδους ώστε να πρέπει να περιλαμβάνουν σημαντικό τμήμα των προδιαγραφών κατασκευής προκειμένου οι δημόσιες αρχές να μπορέσουν να αναλάβουν πλήρως τις ευθύνες τους όσον αφορά την προστασία των υπηκόων τους, οι προϋποθέσεις για την προσφυγή στην προσέγγιση «παραπομπή στα πρότυπα» δεν πληρούνται, διότι υπάρχει κίνδυνος να μην έχει πια αυτή λόγο ύπαρξης. Με βάση αυτή τη διαπίστωση, οι τομείς που έχουν σχέση με την προστασία της ασφάλειας φαίνεται αναμφίβολα ότι έχουν προτεραιότητα σε σύγκριση με εκείνους που αφορούν την προστασία την ανθρώπινης υγείας (η οποία άλλωστε εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ).

6) Για να γίνει δυνατή η «παραπομπή στα πρότυπα» πρέπει ο σχετικός τομέας να αποτελέσει αντικείμενο, ή να είναι σε θέση να αποτελέσει το αντικείμενο, μιας δραστηριότητας τυποποίησης. Οι τομείς οι οποίοι, καταρχήν, έχουν ελάχιστες πιθανότητες να αποτελέσουν αντικείμενο μιας δραστηριότητας αυτού του είδους είναι αναμφίβολα οι τομείς που αναφέρθηκαν στο σημείο α), για τους οποίους η ανάγκη κανονιστικής ρύθμισης έχει γίνει αισθητή απ' όλους σε κοινοτικό επίπεδο. Στους άλλους τομείς, αντίθετα, η δυνατότητα εναρμόνισης υφίσταται ή είναι πιθανή, στη δε τελευταία αυτή περίπτωση εναπόκειται στην κοινοτική δράση να την αξιοποιήσει συνεργαζόμενη στενά αφενός με τη βιομηχανία, αφετέρου με τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης, και έχοντας πάντα υπόψη το συμφέρον των καταναλωτών.

γ) Η πρόοδος των εργασιών τεχνικής εναρμόνισης στην Κοινότητα, με βάση το γενικό πρόγραμμα που καταρτίστηκε με ψηφίσματα του Συμβουλίου το 1969 και το 1973, είναι στην πραγματικότητα πολύ άνιση ανάλογα με τους εξεταζόμενους βιομηχανικούς τομείς. Όσον αφορά ειδικότερα τον τομέα της κατασκευαστικής βιομηχανίας (που φαίνεται *a priori* να ανταποκρίνεται καλύτερα στα κριτήρια που εκτέθηκαν), διαπιστώνεται ότι η πλειονότητα των οδηγιών που εκδόθηκαν αφορούν τρεις κλάδους: τον κλάδο των οχημάτων με κινητήρα, τον κλάδο της μετρολογίας και τον κλάδο των ηλεκτρικών συσκευών.

Η νέα προσέγγιση θα πρέπει, κατά συνέπεια, να λάβει υπόψη την υφιστάμενη αυτή κατάσταση και να εστιαστεί κυρίως στους άλλους κλάδους όπου η κοινοτική δράση είναι ελλιπής (π.χ. πολλά από τα μηχανικά προϊόντα και τα οικοδομικά υλικά), χωρίς να θέσει υπό αμφισβήτηση μία κανονιστική ρύθμιση που δρίσκεται ήδη σε αρκετά προχωρημένο στάδιο (όπως π.χ. στην περίπτωση των κανονιστικών ρυθμίσεων για τα αυτοκίνητα). Αντίθετα, διαφορετική εμφανίζεται η περίπτωση των ηλεκτρικών συσκευών, των οποίων ο τομέας είναι ο μόνος για τον οποίο γίνεται λόγος σε οδηγία του τύπου «παραπομπή στα πρότυπα» και ο οποίος δικαιούται, οπωσδήποτε, να περιληφθεί στους τομείς προτεραιότητας για όλα τα προϊόντα που δεν έχουν ακόμα καλυφθεί, λαμβανομένου υπόψη του εξαιρετικά σημαντικού ρόλου που έχει διαδραματίσει σ' αυτόν η διεθνής και η ευρωπαϊκή τυποποίηση.

δ) Ένας από τους βασικότερους σκοπούς της νέας προσέγγισης είναι η δυνατότητα να ρυθμίζονται, μονομιάς, με την έκδοση μιας και μόνο οδηγίας, τα προβλήματα κανονιστικής φύσης ενός μεγάλου αριθμού προϊόντων και χωρίς να υπάρχει η ανάγκη συχνών προσαρμογών ή τροποποιήσεων της εν λόγω οδηγίας. Πρέπει, κατά συνέπεια, οι τομείς που θα επιλεγούν να χαρακτηρίζονται από ένα μεγάλο φάσμα προϊόντων με τέτοια ομοιογένεια ώστε να παρέχεται η δυνατότητα καθορισμού κοινών «βασικών απαιτήσεων». Το γενικό αυτό κριτήριο, όμως, δασίζεται κυρίως σε εκτιμήσεις πρακτικής φύσεως και οικονομίας της εργασίας. Πράγματι, τίποτα δεν εμποδίζει, σε ορισμένες περιπτώσεις, η κανονιστική ρύθμιση για ένα και μόνο είδος προϊόντος να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τη μέθοδο της «παραπομπής στα πρότυπα», εφόσον πληρούνται όλα τα κριτήρια που προαναφέρθηκαν.

ε) Τέλος, είναι σκόπιμο να υπενθυμιστεί ένα κριτήριο το οποίο η Επιτροπή, σε συμφωνία με τη βιομηχανία, θεώρησε πάντα απαραίτητη προϋπόθεση. Πρέπει να εκτιμηθεί ότι η ύπαρξη αποκλινουσών κανονιστικών ρυθμίσεων δημιουργεί πραγματικά, σε πρακτικό επίπεδο, εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Εντούτοις, σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμα και αν ένα κίνητρο αυτού του είδους δεν είναι προφανές, η ανάγκη μιας οδηγίας είναι δυνατό να παρουσιαστεί και για την προστασία, με ομοιόμορφο τρόπο για όλη την Κοινότητα, ενός βασικού συλλογικού συμφέροντος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ECU (*)

3 Ιουνίου 1985

(85/C 136/02)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου con.	45,2320	Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	0,738361
Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου fin.	45,4314	Ελβετικό φράγκο	1,89168
Γερμανικό μάρκο	2,24595	Ισπανική πεσέτα	127,404
Ολλανδικό φιορίνι	2,53206	Σουηδική κορόνα	6,52010
Λίρα στερλίνα	0,570163	Νορβηγική κορόνα	6,46989
Δανική κορόνα	8,07324	Δολάριο Καναδά	1,01200
Γαλλικό φράγκο	6,85015	Πορτογαλικό εσκούδο	128,844
Ιταλική λίρα	1435,56	Αυστριακό σελίνι	15,7751
Ιρλανδική λίρα	0,717204	Φινλανδικό μάρκο	4,67161
Δραχμή	98,9182	Γιεν	184,516
		Δολάριο Αυστραλίας	1,11199
		Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	1,63246

Η Επιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματης απάντησης που διαβιβάζει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με απλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η υπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε μέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στη 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίσει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματης απάντησης και επιφέρει την εγγραφή των τιμών μετατροπής της ECU στο δικό του τέλεξ,
- να μη διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την εγγραφή του κώδικα «ffff».

Σημείωση: Η Επιτροπή έχει επίσης σε υπηρεσία τέλεξ αυτόματης απάντησης (με αριθ. 21791) που δίνει ημερήσια στοιχεία που αφορούν τον υπολογισμό των νομισματικών εξισωτικών ποσών στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινής γεωργικής πολιτικής.

(*) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2626/84 (ΕΕ αριθ. L 247 της 16. 9. 1984, σ. 1).

Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 27). Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ αριθ. L 311 της 30. 10. 1981, σ. 1).

Απόφαση «επιστημονική συσκευή» — Άδεια ατελείας ως προς τους εισαγωγικούς δασμούς

(85/C 136/03)

Νομική βάση: κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 ⁽¹⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 2290/83 ⁽²⁾

Φάκελος: SUD/B/3-040/84

Η Επιτροπή, με την απόφασή της της 29ης Μαΐου 1985, διαπίστωσε ότι η εισαγωγή συσκευής με την ονομασία «ΕΠ — Peleton Accelerator, model SDH-2» μπορεί να πραγματοποιηθεί ατελώς ως προς τους εισαγωγικούς δασμούς.

Η συσκευή αυτή, που αποτέλεσε αντικείμενο αίτησης της Γαλλίας της 28ης Νοεμβρίου 1984 και παραγγέλθηκε τον Δεκέμβριο 1984, προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για τη λεπτή και μη καταστρεπτική ανάλυση των συστατικών υλικών των έργων που ανήκουν σε συλλογές μουσείων.

Αιτιολογία:

- Επιστημονική συσκευή.
- Έλλειψη κοινοτικής παραγωγής με ισοδύναμη επιστημονική αξία, κατά την ημερομηνία της παραγγελίας.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 220 της 11. 8. 1983, σ. 20.

Απόφαση «επιστημονική» συσκευή — Άρνηση ατελείας ως προς τους εισαγωγικούς δασμούς

(85/C 136/04)

Νομική βάση: κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 ⁽¹⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 2290/83 ⁽²⁾

Φάκελος: SUD B/3-041/84

Η Επιτροπή, με την απόφασή της της 29ης Μαΐου 1985, διαπίστωσε ότι η εισαγωγή συσκευής με την ονομασία «KOCH — Helium Liquefier, model 1460» δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ατελώς ως προς τους εισαγωγικούς δασμούς.

Η συσκευή αυτή, που αποτέλεσε αντικείμενο αίτησης της Γερμανίας της 28ης Νοεμβρίου 1984 και παραγγέλθηκε στις 17 Ιουλίου 1984, προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή υγρού ηλίου.

Αιτιολογία:

Συσκευή μη επιστημονική.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 220 της 11. 8. 1983, σ. 20.

Ανακοίνωση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 115 της συνθήκης ΕΟΚ

(85/C 136/05)

Η Επιτροπή, με απόφαση της 30ής Μαΐου 1985, εξουσιοδότησε την Ιρλανδία να αποκλείσει από την κοινοτική μεταχείριση τα πουκάμισα και πουκαμισάκια για άνδρες και αγόρια, που αντιστοιχούν στη διάκριση 61.03 Α (κατηγορία 8) του Κοινού Δασμολογίου, καταγωγής Πακιστάν, που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία στα άλλα κράτη μέλη.

Η απόφαση ισχύει από την ημερομηνία της παρούσας απόφασης έως τις 31 Οκτωβρίου 1985.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 14ης Μαΐου 1985

στην υπόθεση 89/84 (αίτηση του Cour d'appel του Montpellier για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Fédération nationale des producteurs de vins de table et vins de pays, confédération des associations viticoles de France κλπ. κατά Pierre Ramel κλπ. (¹)

(Κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς — Ανάμιξη ερυθρού επιτραπέζιου οίνου και ερυθρωπού επιτραπέζιου οίνου)

(85/C 136/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 89/84, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Cour d'appel του Montpellier προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, 1. Fédération nationale des producteurs de vins de table et vins de pays, confédération des associations viticoles de France, 2. Procureur général στο Cour d'appel του Montpellier και 3. Service de la répression des fraudes et du contrôle de la qualité κατά 1. Pierre Ramel, 2. Charles Cristofaro, 3. Sàrl «Les Fils de Henri Ramel» και 4. Sàrl Bachet et Fils, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς, όσον αφορά την ανάμιξη στο έδαφος της Κοινότητας ερυθρών και ερυθρωπών κοινοτικών οίνων, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore, T. Koopmans και K. Bahlmann, δικαστές: γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Μαΐου 1985 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς, συγκεκριμένα δε τα άρθρα 43 και 48 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3282/73 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1973, περί ορισμού της αναμίξεως και της οινοποίησης και συγκεκριμένα το άρθρο 2, καθώς και τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 355/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, περί των γενικών κανόνων για την περιγραφή και την παρουσίαση οίνων και γινεκών σταφυλής, και συγκεκριμένα τα άρθρα 2 και 43, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν την ανάμιξη ερυθρού επιτραπέζιου οίνου με ερυθρωπό επιτραπέζιο οίνο, καταγωγής διαφόρων κρατών μελών και τη διάθεσή τους στο εμπόριο εντός της Κοινότητας υπό το χαρακτηρισμό ερυθρωπός επιτραπέζιος οίνος από διάφορες χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας εφόσον η ένδειξη «ερυθρωπός» δεν έρχεται σε αντίθεση με

αντικειμενικό χαρακτηριστικό του οίνου που του επιτρέπεται να διακρίνεται από τον ερυθρό ή τον λευκό οίνο με βάση το χρώμα και μόνο.

(¹) ΕΕ αριθ. C 118 της 2. 5. 1984.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 3ης Μαΐου 1985

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 67/85 R, 68/85 R και 70/85 R: Kwekerij Gebroeders van der Kooy BV και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Ενίσχυση — Καλλιέργεια δενδροκηπευτικών — Τιμή αερίου)

(85/C 136/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 67/85 R, 68/85 R και 70/85 R, Kwekerij Gebroeders van der Kooy BV, εταιρία περιορισμένης ευθύνης ολλανδικού δικαίου, με έδρα το Zevenhuizen, και Johannes Wilhelmus van Vliet, καλλιεργητής δενδροκηπευτικών, κάτοικος Uithoorn, Vuurlijn 27, και οι δύο εκπροσωπούμενοι από τον A. J. Braakman, δικηγόρο Ρότερνταμ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Lambert H. Dupong, 14a, rue des Bains (υπόθεση 67/85 R), το Landbouwschap, με έδρα τη Χάγη, εκπροσωπούμενο από τον A. J. Braakman, δικηγόρο Ρότερνταμ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Lambert H. Dupong, 14a, rue des Bains (υπόθεση 68/85 R) και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπροσωπούμενο από τον D. J. Keur (υπόθεση 70/85 R), κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενης από τον R. C. Fischer), υποστηριζόμενης από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπροσωπούμενη από το M. Seidel), το Βασίλειο της Δανίας (εκπροσωπούμενο από τον L. Mikaelson) και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπροσωπούμενο από τον R. N. Ricks), που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης 85/215/ΕΟΚ της Επιτροπής της 13ης Φεβρουαρίου 1985 που απευθύνεται προς το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και αφορά την τιμολόγηση του φυσικού αερίου που προορίζεται για τους Ολλανδούς που καλλιεργούν δενδροκηπευτικά (ΕΕ αριθ. L 97, σ. 49) ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε, στις 3 Μαΐου 1985, Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Οι υποθέσεις 67/85 R, 68/85 R και 70/85 R συνεκδικάζονται προς διευκόλυνση της Διάταξης·
2. Απορρίπτεται τις αιτήσεις·
3. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 125 της 22. 5. 1985.

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΜΦΩΝΗ ΓΝΩΜΗ αριθ. 25/85

που έδωσε το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 55 παράγραφος 2 εδάφιο γ) της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυδα, για να επιτραπεί στην Επιτροπή να χορηγήσει οικονομική ενίσχυση 19 000 000 ECU τα οποία θα χορηγηθούν σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα και τα οποία θα προέρχονται από τις εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 50 της παραπάνω συνθήκης:

- κοινοτικό ερευνητικό πρόγραμμα σχετικά με τον άνθρακα στους τομείς της μεταλλευτικής τεχνικής και της αξιοποίησης των προϊόντων: 18 930 000 ECU,
- διάδοση των γνώσεων και συναφή έξοδα: 70 000 ECU,
- συμπληρωματικό ερευνητικό πρόγραμμα στους τομείς της μεταλλευτικής τεχνικής και της αξιοποίησης των προϊόντων: 4 699 500 ECU (με την προϋπόθεση ότι θα υπάρχουν τα αναγκαία διαθέσιμα από τον προϋπολογισμό).

(85/C 136/08)

Με επιστολή της, με ημερομηνία 21 Μαρτίου 1985, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζήτησε τη σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δυνάμει του άρθρου 55 παράγραφος 2 εδάφιο γ) της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυδα για τη σκοπιμότητα της διάθεσης ποσών που προέρχονται από τις εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 50 της παραπάνω συνθήκης για ένα κοινοτικό ερευνητικό πρόγραμμα «άνθρακα» στους τομείς των μεταλλευτικών τεχνικών και της αξιοποίησης των προϊόντων της μεταλλευτικής βιομηχανίας, καθώς και για τη διάδοση των γνώσεων και τα συναφή έξοδα.

Το Συμβούλιο έδωσε τη σύμφωνη γνώμη που του είχε ζητήσει η Επιτροπή, κατά τη 1006η σύνοδό του που έγινε στις 23 Μαΐου 1985.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

C. SIGNORILE

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προκήρυξη δημοπρασίας για τη μεταπώληση μαλακού σίτου

(85/C 136/09)

Κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/82 της Επιτροπής της 7ης Ιουλίου 1982 περί καθορισμού των διαδικασιών και των όρων πώλησεως των σιτηρών που ευρίσκονται στην κατοχή των οργανισμών παρεμβάσεως ⁽¹⁾, ο γαλλικός οργανισμός παρεμβάσεως,

Office national interprofessionnel des céréales,

21, avenue Bosquet, F-75326 Paris Cedex 07

(τέλεξ OFIBLE A 27807 F),

προκηρύσσει δημοπρασία για τη μεταπώληση στην εσωτερική αγορά της Κοινότητας 100 000 τόνων μαλακού σίτου.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 202 της 9. 7. 1982, σ. 23.

Προκήρυξη δημοπρασίας για τη μεταπώληση σκληρού σίτου

(85/C 136/10)

Κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/82 της Επιτροπής της 7ης Ιουλίου 1982 περί καθορισμού των διαδικασιών και των όρων πώλησεως των σιτηρών που ευρίσκονται στην κατοχή των οργανισμών παρεμβάσεως ⁽¹⁾, ο ελληνικός οργανισμός παρεμβάσεως,

ΥΔΑΓΕΠ, Αχαρνών 5, Αθήνα 108

(τέλεξ 221 734 (ITAG GR),

προκηρύσσει δημοπρασία για τη μεταπώληση στην εσωτερική αγορά της Κοινότητας 25 000 τόνων σκληρού σίτου.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 202 της 9. 7. 1982, σ. 23.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Έκθεση 1984

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΤΗ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΩΗ ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Η έκθεση αυτή αποτελεί τη δέκατη δημοσιευμένη έκδοση της ετήσιας έκθεσης που αφορά την κατάσταση της γεωργίας στην Κοινότητα. Περιέχει αναλύσεις και στατιστικές που αφορούν τη γενική κατάσταση (οικονομικό περιβάλλον, παγκόσμιο εμπόριο), τους συντελεστές παραγωγής, τις διαρθρώσεις και την κατάσταση των αγορών των διαφόρων γεωργικών προϊόντων· τα εμπόδια στην κοινή γεωργική αγορά, τη θέση των καταναλωτών και των παραγωγών, και τις οικονομικές απόψεις. Αναφέρονται επίσης οι γενικές αποψεις όπως και οι απόψεις των αγορών των γεωργικών προϊόντων.

436 σελίδες, 13 διαγράμματα

ISBN 92-825-4686-1

CB-41-84-765-GR-C

Εκδίδεται στις εξής γλώσσες: αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, δανικά, ελληνικά, ιταλικά, ολλανδικά.

Τιμή στο Λουξεμβούργο χωρίς ΦΠΑ: FB 950 Δρχ. 1 930

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

L-2985 Luxembourg

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Ένατη έκθεση της Επιτροπής στο Συμβούλιο (1983)

Το ΕΤΠΑ είναι ένα διαρθρωτικό κοινοτικό ταμείο, που δημιουργήθηκε το 1975, με σκοπό να εξαλείψει τις βασικές περιφερειακές ανισότητες στο χώρο της Κοινότητας. Γι' αυτό το λόγο χορηγεί συνδρομές σε περιοχές και περιφέρειες που μειονεκτούν, κυρίως λόγω του γεωργικού τους χαρακτήρα, των βιομηχανικών μεταβολών και της διαρθρωτικής υποαπασχόλησης που τις χαρακτηρίζει. Οι περιφέρειες αυτές, που καθορίζονται σε συμφωνία με τα κράτη μέλη, είναι συνήθως περιοχές που καλύπτονται από καθεστάτα εθνικής βοήθειας περιφερειακού χαρακτήρα, περιοχές που έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή βάσει των άρθρων 92 και 94 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. Συνεπώς, το ΕΤΠΑ παρεμβαίνει με χορήγηση επιδοτήσεων για να υποστηρίξει και να συμπληρώσει τις εθνικές προσπάθειες στον τομέα της περιφερειακής ανάπτυξης.

Εκτός από τον απολογισμό των δραστηριοτήτων κατά το 1983, το έγγραφο αυτό παρουσιάζει μια αναδρομή των εννέα χρόνων της ύπαρξης του ΕΤΠΑ (1975-1983).

148 σελίδες

ISBN 92-825-4905-4

CB-41-84-911-GR-C

Εκδίδεται στις εξής γλώσσες: αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, δανικά, ελληνικά, ιταλικά, ολλανδικά.

Τιμή στο Λουξεμβούργο χωρίς ΦΠΑ: FB 550 Δρχ. 1 120

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

L-2985 Luxemburg

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στις 4 Ιουνίου 1985, θα δημοσιευθεί στο *Παράρτημα της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 136 Α ο «Κοινός κατάλογος των ποικιλιών των ειδών κηπευτικών — ενδέκατη γενική έκδοση».

Οι ενδιαφερόμενοι αναγνώστες μπορούν να παραγγείλουν αυτό το παράρτημα (δωρεάν για τους συνδρομητές της Επίσημης Εφημερίδας) στην Υπηρεσία Επίσημων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Γραφείο Πωλήσεων, L-2985 Luxembourg.